L'etern debat dels deures

Amb la tornada a les aules, el debat sobre els deures es torna a posar sobre la taula. Com que la comunitat educativa no ha arribat a cap consens sobre si és positiu o negatiu posar deures als alumnes perquè els facin en horari no lectiu, els centres i el professorat aborden la qüestió de formes molt diferents. Cugat Mèdia en parla amb la cap d'estudis de l'escola Joan Maragall, Sílvia Rodríguez, i el subdirector de l'Àgora Sant Cugat International School, Jordi Ros.

Sílvia Rodríguez, cap d'estudis de l'escola Joan Maragall, destaca la part positiva dels deures i assegura que aquests contribueixen a augmentar l'autonomia i la responsabilitat dels infants, fomenten els hàbits d'organització i serveixen per valorar l'esforç. Per a la mestra, també són una bona eina de reforç de l'aprenentatge adquirit a l'aula.

A l'escola pública Joan Maragall, de fet, l'alumnat comença a tenir deures a partir de primer de primària. Els estudiants sempre tenen el marge d'una setmana per a fer-los i, un cop a classe, es fa el retorn amb la resta de companys a l'aula. Fulls de càlcul, dictats preparats i lectures són algunes de les feines que els alumnes han de fer a casa. Tot i això, Rodríguez comenta que no pretenen "que els deures siguin una càrrega per a la família, sinó que l'objectiu és que l'infant sigui autònom".

D'altra banda, la mestra de l'escola Joan Maragall explica que durant les vacances d'estiu els deures són voluntaris. Llegir, escriure un diari o fer algun quadernet per reforçar allò que els ha costat durant el curs són només recomanacions. Segons Rodríguez no se'ls ha d'atabalar molt, ja que "a l'estiu s'ha de gaudir".

Deures, sí, però no els tradicionals
El subdirector de l'Àgora, Jordi Ros, està a favor de posar tasques "que serveixin a l'alumnat per a treballar la constància, la disciplina i altres habilitats", però està en contra dels deures més tradicionals de tipus mecànic i memorístic. A més, assegura que és important que, tal com els mestres fan amb l'aprenentatge dins l'aula, els deures també s'adaptin en funció de la individualitat de cada estudiant.

Sobre el paper de les famílies, Ros considera que no es pot generalitzar, perquè cada cas és diferent, però que sovint és suficient amb un acompanyament. "No han de fer els deures dels seus fills, han de crear un ambient favorable perquè ells els puguin fer autònomament i han d'acordar un temps per fer-los". El subdirector recorda que l'objectiu final és que els estudiants esdevinguin autònoms.

Ros conclou que "les necessitats que tindran aquests estudiants i les habilitats que hauran de treballar d'aquí a 10 anys seran qualsevol cosa, però no seran ni simples, ni mecàniques ni memorístiques. Per tant, la feina que han de fer a l'escola, i també a casa, en forma de deures, no pot ser ni simple, ni mecànica ni memorística".

Sílvia Rodríguez: Contribueixen a augmentar l'autonomia dels infants i la seva responsabilitat, fomentar els hàbits: els hàbits d'organització i de treball, començar a valorar l'esforç i reforç a l'aprenentatge que s'ha fet a l'aula.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/155422.html

Copyright 2024 Cugat.cat

Jordi Ros: Els pares han d'acompanyar l'alumne. No fer els deures, sinó, donar un ambient favorable perquè els pugui fer autònomament i posar uns horaris.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/155422.html

Copyright 2024 Cugat.cat